

ítróttar-sosíalurn ítróttar-sosíalurn ítróttar-sosíalurn

Alvi Justinussen.

Mynd: Hilmar Jan

Veit ekki, hvat eg hugsaði

Alvi Justinussen var tann mest óheppni í frálíka dysti landsliðsins í Belgía, tá ið hann við refleks-rørslu tók bóltin við hondini. – Eg veit ekki, hvat ein hugsar í einari slíkar løtu, sigur hann

Ein av teimum yngru spælarunum, ið rættiliga tykist hava fótad sær á landsliðnum, er 24 ára gamli Alvi Justinussen, ið hevur sjei landsdystir aftan fyri seg.

– Tað er eingin ivi um, at hesin dysturin verður torførur fyri okkum, sigur hann. – Eg fekk bert eina løtu móti endanum í dystinum í Wales, men tað tókist ikki, sum so nógv trýst var á okkara mál tá. Tað var ein lógin dystur, tí hóast vit taptu 6-0, so spældu vit nokk so nógv.

Ikki er óhugsandi, at

Alvi verður við á liðnum frá byrjan sunnudagin, tí tað hevur hann verið teir síðstu dystirnar – enn tá við góðum avriki.

Men óheppin var hann í Brüssel, tá hann bráðliga tók bóltin við hondini inni í egnum brots-teigi, so belgiarar fingu brotsparkið til 2-0.

– Eg veit ikki, hvat ein hugsar í einari slíkar løtu, men hatta er so í hvussu er ikki hent mær fyrr, sigur hann. – Og sleppur tað at standa til mín, verður tað heldur ikki aftur.

hj.

Bara eina nátt heiman í frá

Nógva av venjingini gongur fyri seg á graslíki

Landsliðsleiðslan ger undan hvørjum landsdysti nágreiniliga skrá um, hvussu fyrireikingarnar upp undir dystin skulu ganga fyri seg.

Dysturin móti Wales er einki undantak í so máta. Fyrireikingarnar byrjaðu longu fyrradagin, tá leikararnir møttu til venjingar á Svagaskarði kl. 18. Vant varð í hálvan annan tíma, og so fóru allir til hús.

– Okkara royndir eru, at tað er nógv best fyri leikararnar, at teir so leingi sum møguleiki er fyri tí, eru í heimliga umhvørvinum. Tí hava vit avgjørt hesa ferð, at leikararnir eru heima hjá familjuni allar næturnar uttan sunnunáttina.

Hetta sigur Jákup Simonsen, liðleiðari, sum leggur skrána til rættis saman við hinum báðum limunum í landsliðsnevndini – Óla Holm og Jens Erik Magnussen – og í samráð við venjaran.

Í gjár var ætlanin at tað skuldu vera tvær venjingar, men fyrraparts venjingin varð avlýst, tí tað bar fleiri leikarum illa til at møta. Altså ein týðulig ábending um, at umstøðurnar, sum arbeitt verður undir, ikki er uá hædd við tær, t.d. mótsæðið okkara sunnudagin hevur at arbeiða undir.

Allir eru eyrn um grasið

Venjingin í gjár var seinna partin. Í morgun hittast leikararnir á Svagaskarði kl. 10. Tá verður vant, og eftir dagurda verða allir snollaðir upp, tí tað skal liðmynd av hesum landsliðnum takast. Í dag kl. 15 verður aftur vant, og so fara allir til hús.

Onkrar av venjingunum í dag verða á grasvøllinum.

Annars hava hinar venjingarnar verið á graslíkisvøllinum. Jákup Simonsen dylur ikki fyri, at tað er spell, at teir ikki alla tíðina hava møguleika at vera á grasinum, men hann skilir væl, at tað er soleiðis:

– Trupulleikin er tann, at vit bert hava ein grasvøll. Tá vit hava verið burtur í øðrum londum, er óhugsandi at venja á dystarvøllinum, burtursæð frá tí lotuni, sum vit hava krav upp á tað. Og tað lotuna ganga teir,

sum hava ábyrgdina av vøllinum, alla tíðina aftan á og syrgja fyri, at leikararnir ikki eru í sama stað ov leingi, tí tað slitir ov nógv upp á vøllin. Tá tað er soleiðis syðri í Europa, er einki at siga til, at grasvøllur í okkara váta og kalda veðurlagi má verjast sum fræga.

Vit áttu at havt møguleika at vant á øðrum grasi enn á sjálvum vøllinum. Men tíverri er hetta ikki soleiðis. Kanska høvdu ilógurnar

ikki verið so stórar fyri at fáa ein so fragan grasvøll, at tað hevði borið til at vant á honum. Tað hevði ikki verið neyðugt við fullari vallarstødd.

Í morgin koma Rush, Giggs og allir hinir inn á Svagaskarð. Teir skulu venja har kl. 11. Okkara menn hittast ikki fyrr enn kl. 19.30 í annaðkvöld, og kl. 23 fara teir til songar á sjómansheiminum í Runavík.

– At vit savnast í annaðkvöld er fyri at dystardagurin skal líkjast øðrum dystardøgum so nógv sum møgulegt. Leikararnir verða vakur kl. 9.00 og eftir morgunmatin er taktikkfundur. Eftir dagurda verður hvíld í ein tíma, og kl. 13.30 verður koyrt út á Svagaskarð.

-nn-

Óssur Hansen, B68, ið ikki er við á landsliðnum hesaferð, vandi við B68 á sama vølli sam landsliðið mikukvöldið.
Mynd: Hilmar Jan

‘Vi er på vei til USA...’

Tá tað føroyska fótbóltslandsliðið mikukvöldið 11. august fer at spæla vinar dyst móti norska landsliðnum á Svagaskarði, eru útlitini fyri einum rættiliga góðum iskoyti til kassan hjá FSF avgjørt til staðar.

Orsøkin er heilt eintalt tann, at norska landsliðið er

eitt tað besta í Europa í lotuni – fyri ikki at siga eitt av heimsins bestu.

Hetta varð undirstrikað við tjúkkari striku í fyrrakvöldið, tá norska landsliðið á heimavølli spældi móti enska landsliðnum og vann greiðan sigur við tveimum málum móti ongum.

Máluni komu beint undan steðginum og beint aftaná. Tey skutu Óyvind Leonardsen og Lars Bohinen. Yvir 22.000 áskoðarar sóu dystin, ið var uppvísingur av fótbólta, tá hann er bestur.

Tó skal eisini nevast, at enska landsliðið var serstakliga tamt hetta kvöldið

og vísti ikki tað stóra. Men tað var heldur ikki lætt móti einum so vælspeðandi liði sum tí norska.

Og meðan dysturin leið móti endanum sungu áskoðararnir ‘Vi er på vei til USA’ – somuleiðis gleða vit okkum, til teir eru á veg henda vegin.

hj.